

Landskap: SKÅNE Upptecknat av: Helga Persson
 Härad: ÖNBJÖ Adress: ÖSLÖV
 Socken: BOSARP Berättat av: _____
 Uppteckningsår: _____ Född år _____ i _____

Uppteckningen rör Ullensberedning

Tygets användning, — Lönekläder, —
 Kläderna varade många år. 1
 Fåren klippes, — Ullens beredning
 Kardegille 2.

3

3 Sid

ACC. NR. 2396

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: SKÅNE Upptecknat av: Helga Persson
Härad: ÖNSTJÖ Adress: ÖSLÖV
Socken: BOSARP Berättat av:
Uppteckningsår: Född år i

Uppteckningen rör Ullensberedning

Tygets användning, — Lönekläder, —
Kläderna varade många år. 1
Fåren klippes, — Ullens beredning
Kardegille 2

3

3 Sid

Skriv endast på denna sida!

Ullens beordring.

Finn i världen som är det guds om får på varje gård.
Ullen var nämligen mycket viktig när det gällde att
kunna kläda sin dagliga bruk, eller när man skulle
vara tjena någon annan "örantys" eller "kustor" till
kudde. På denna tid växte det tjena naturligt
sin mankläde och det mycket tunnare klädet -
sin frantimmurkläde. Det var vanligt på denna tid
att tjena hade mycket litet brofäst löv, men i
den gamla skållan de berömda lönkläde. Dessa
känkläddningar, som pigorna skållan, var mycket
slitfästa och varde mycket länge, tyvärr tyvärr
de växte mycket väl, och det var av alla underligt
att en sådan kläddning varde och användes i
en skick i 10-20 ja 30-40 år. Mycket stort spelade
den någon roll för tjena i denna tid.
Det måste ha varit en gammal familj, som
som brukade tjena på gården, i både färd och färd
tid. Hon dog den 7 nov 1928 vid 85 års ålder, men hade
ännu vid sin död i behåll de kläddningar som av
famnen skänkt i lön på 1800. Salad och den en.
vände hon både i kegg och köken. Under sin tid
och jag aldrig att hon skaffade sig mer än en värdig
kläddning och en bordskläddning. Och ändå hade hon

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2396

Tjensens
sång

Lönkläde

2396

Kläddning
sång av

Fäsen Klippes

2.

Utlennstend.
m 7

2396

Handskillen

2/ flera välbrända blåsningar vid sin tid, så var
som de jätta om sina kläder.)
Fäsen klipptes var och hörs. Utländ trättades fäsen in-
om de klipptes och ibland trättades ullen sedan.
När ullen var färdig bredningen vid färd skulle
den skrubbas. Skrubbingen tillgicks så, att man
gjorde ett par störe hander eller skubbtor, som de
kallades, i en s. k. skrubbebank, varpå de hand-
des i ett par minuter och finare hander och så var
den färdig för spinning.

När ullens skulle handas brukade man göra arbets-
lyft i byglaget, och då kommo de olika gärdernas
bitlar och pinnar samt de gummor, som brukade
gå omkring i gärderna och hjälpa till, tillvaron.
Vid handgillan sattes en stor korg full med ull
mitto på gärdet, och i ring kring denna placerade
sig handskarna.

Vid dessa tillfällen varkades riklig skaktning och
det var ej sällan att enila viken på knäffelen eller
matten. På handgillan gick annonsen verkligen i kapp
med handarna, och arbetens utförande beflyades

3.

2396

3/ säckeligen flitigt, ty gummarna, som brukade gå
omhändert på leghjälps, hade i allmänhet god verk
på vad sig i legghjälps behandling.

Jag skall på annat ställe uppteckna en gammal
handvisa från 1800-talet, som tydligen var mycket
allmän på denna tid.

Det var också mycket möjligt, att man sjung på
handvisan. Väl var väl ej repetitiva på stäm, som
den är nu för tiden, men på denna tiårtan av 1800-
talet hade man sig kanske en och annan visa
på de alligen arbetssmannans stannskivare
i Östör, där väl en och annan av de mest sjungna
visorna fanns att höra i skillingtugen. Det kan
de också hända, att man kunde bekanta sig någon
visa av de på denna tid kända och kända
arna och prattspelarna. Var det någon, som
lyckats få tag i en ny visa, så var skulle den för
bragas på handvisan. - Tydligen var det skönt
och glamt på dessa gillen, men ibland kunde det
också hända att det blev lite gällt, om det var någon
som var snarkucken och kände sig träffad av någon
yffande.